

De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 22-22)

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods, Jezus, zegt: ***“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”***. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Verder hopen wij van ganser harte, dat, alvorens u dit seminar gaat lezen, u Jezus vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die Jezus in dit seminar tot u zegt. Jezus wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Jezus uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

1

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:
De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 22-22)

7. Het kind van God moet betrouwbaar zijn.

1 Petr. 5:12 *“Door Silvanus, die, naar ik meen, voor u een betrouwbaar broeder is, heb ik in het kort geschreven om u te bemoedigen”.*

Als wij deze gave gaan gebruiken, of liever gezegd, als Jezus hem zal gaan gebruiken door u en door mij, dan moeten wij ook betrouwbaar zijn. Als wij een broeder of zuster ergens over vermanen, of benoedigen en wij gaan daarna met andere spreken over datgenen, wat ons onder vier ogen door een geopend hart toevertrouwd is, dan zijn wij niet betrouwbaar en kan die gave in ons niet functioneren.

Ook in die dienst dienen wij vooral zelf betrouwbaar te zijn, zodat wij niet anderen vermanen in dingen, die wij zelf nalaten. Hoe zou ik een ander kunnen vermanen in datgene, waarin ikzelf tekort schiet, dat gaat niet!

8. Het kind van God moet een voorbeeld voor de ander zijn.

1 Cor. 4:16 *“Ik vermaan u dus: volgt mijn voorbeeld”.*

Paulus kon de ander vrijmoedig door deze gave opbouwen. Waarom? Hij was hen een voorbeeld, hij leefde het hen voor. En hoe kon Paulus dat doen? Omdat Jezus, die ons aller voorbeeld is, in hem leefde. Jezus heeft het ons voorgeleefd, opdat wij in Hem een voorbeeld hebben en zien, om Zijn voetstappen te volgen. Laten wij vol worden van Gods Geest, vol van geloof, opdat wij vol worden van het leven van Jezus en zo een voorbeeld voor anderen zijn. Geef Hem de plaats die Hem toekomt!

9. Het kind van God moet zelf de ervaring (de ondervinding) van de vertroosting van de Heer kennen.

2 Cor.1:3-4 *“Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting, die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmede wijzelf door God vertroost worden”.*

Hieruit leren wij, dat wij de ander het best kunnen helpen, als wij de dingen eerst zelf hebben ondervonden, doorgemaakt of doorleefd hebben. Ik denk hierbij aan een zuster met haar verhaal. In de laatste jaren van de tweede wereldoorlog hadden zij het niet zo makkelijk, haar man kon geen werk meer doen. Hij moest eigenlijk een beetje ondergedoken zijn.

Mijn broeder was in die tijd radiotechniker en u weet, er was toen niets. Zij woonden toen in Diemen en maakte daar de hongerwinter mee en dat alles had die zuster in die tijd lichamelijk wat ondermijnd en dat kwam vooral tot uiting, nadat de oorlog afgelopen was. Zij kreeg echt een zenuwinstorting, maar zij heeft het doorworsteld met haar Heer en de Heer heeft haar daarin de overwinning gegeven.

Zij kon nu uit ondervinding zeggen: *“hoe kan ik nu anderen goed begrijpen, die dat hebben. Ik kan me nu in hun toestand verplaatsen en nu kan ik ze ook de weg wijzen om daar zonder psychiater of slaapmiddelen uit te komen”.*

De weg is alleen Jezus. En zo is het in al deze dingen. Je moet het zelf ondervonden of doorgemaakt hebben; doorleefd hebben. En daarom is het ook zo nodig, dat wij, als ij de ander dus willen helpen en terechtwijzen, zo naast die broeder of zuster gaan staan, dat wij ons trachten in te leven in zijn of haar omstandigheden.

En als de Heer daarom vraagt, dan geeft Hij u dat ook. Zodat u als u het zelf niet hebt doorgemaakt, biddend bent: *“Heer, wilt U mij nu genade geven, opdat ik deze broeder of zuster kan benaderen om mij in zijn of in haar plaat in te kleven en om hen van die plaats uit te kunnen helpen”.*

En dan geeft de Heer het, want al hebben wij het niet zelf doorgemaakt, Jezus wel. Wij hebben in Hem een grote en barmhartige Hogepriester, die volkomen met ons kan meeleven en meevoelen, daar Hij op gelijke wijze als wij is verzocht geworden. **Hebr. 4:14-15** *“Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden. Want wij*

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 22-22)

hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen". Hij heeft alle dingen doorgemaakt, daarom kan Hij ons ook altijd te hulp komen, zodat wij ons door de Geest van Jezus kunnen inleven in de omstandigheden van onze broeder en zuster.

Tracht hen nooit te beoordelen naar uw eigen omstandigheden, want dat is fout! Bid: *"Heer, wilt u het mij maar geven door Uw Geest"*. Daartoe moet u uzelf eerst helemaal geven aan de Heer, zodat de Heer u gebruiken kan als een kanaal van Zijn zegen, als een instrument in Zijn hand.

10. Het kind van God moet uit liefde van de Heer, voor de zwakkem opkomen en geduld hebben met allen.

1 Tess. 5:14 "Wij vermanen u, broeders, wijst de ongeregelde terecht, beurt de kleinmoedigen op, komt op voor de zwakken, hebt geduld met allen".

Wat een geduld heeft Jezus met ons, is het niet? Ik heb het reeds eerder gezegd, maar ik wil het nog eens herhalen, hoe de Heer u ook dat wil leren. Ik denk aan wat broeder Braaksma ons vertelde, toen hij nog het werk

eed op de Reddingsark, het schip dat daar lag in één van de grote volkswijken van Amsterdam. Daar kwam vaak alles maar binnen en daar waren heel lastige gevallen bij.

En als je dan, zoals Braaksma vertelde, uit een gezin komt, waar je dingen niet kent en waar nooit onenigheid was, daar als zielszorger middenin geplaatst wordt, dan valt het dikwijls niet mee. De zwaarste gevallen kwamen altijd bij ons. Dat was voor Braaksma de beste leerschool. De Heer zei dat Hij hem eens in *"Mijn leerschool"* zou brengen, de leerschool van de praktijk.

Hij zond hem niet naar de Bijbelschool, maar hij zond hem midden in de volksbuurten van Amsterdam en zo kwamen er allerlei mensen op zijn boot. Er was een man bij, die altijd in de samenkomst kwam en dan moest Braaksma altijd weer met hem bidden, want dan was het weer mis in zijn leven. En dan kunt u begrijpen, dat hij dan wel eens een keer het geeduld ging verliezen, want het was een heel moeilijk geval.

Om maar één ding te noemen; hij was getrouwd, maar altijd te lui om te werken en op alle mogelijke wijze, probeerde hij weer een vrije dag te krijgen van zijn baas. Dan meldde hij zich ziek en dan weer nam hij snipperdagn op. Eens presteerde hij het zelfs om rouwkaarten te laten drukken, waarin vermeld stond, dat zijn vrouw overleden was, zodat hij dan drie dagen vrij kon krijgen. Zijn vrouw kreeg zelfs de rouwkaart thuisgestuurd. Dat zijn toch gebonden onder machten, nietwaar?

En als ze dan steeds weer komen, dan heb je de neiging om te zeggen: *"och, daar heb je hem weer"*. En dan bleef hij achter na de samenkomst en dan was er in Braaksma ongeduld en dan zei hij: *"Heer, ik kan het niet, maar als U nog liefde voor hem hebt, schenk ze mij dan"*. En dan kwam er een wonderbare liefde in zijn hart. Hij kon het niet opbrengen, maar op het, dat hij neerknielde en Jezus aanriep, kwam die liefde van Hem in zijn hart en dat is wonderbaar!

De Heer heeft de ziel lief en hij geeft een oneindig geduld. Wij kunnen niets uit onszelf, probeer het dan ook niet, maar roep de naam van Jezus aan. Wij hebben Hem voor alles nodig. Want zonder Hem kunnen wij niets doen. Heb geduld met allen. Tracht dat geduld niet zelf op te brengen, want dan is het toch uit het vlees, zonder waarde, en wordt u nog trots op uzelf.

Wij hebben niets om trots te zijn of te worden, ik ook niet, want wat ik ben, dat ben ik uit genade door de Heer. En dat geeft je alle roem aan Jezus, want je ervaart het: Hij in mij. En dan ontvang jezelf de grootste zegen. *"Zegenen, zal Ik u zegenen"*. Laten wij zo een werktuig zijn in Zijn hand.

11. Het kind van God moet blijven in de liefde van God.

1 Tim. 1:5 "En het doel van (alle) vermaning is liefde uit een rein hart".

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:
De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 22-22)

In dit punt komt eigenlijk het hoofdpunt naar voren, want hieruit blijkt wel, dat het de liefde Gods is, die de beweeggrond moet zijn. Het doel van alle vermaning is, dat de liefde van God in de ander geopenbaard gaat worden, de agapè. Die gave hebben wij reeds bij onze wedergeboorte ontvangen, maar zij moet gaan functioneren en dáár moeten wij voor klaargemaakt worden.

Er staat immer in **Rom. 5:5** *“omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest”*. Er staat niet *“wordt”* of *“zal worden”*, maar *“is”*. Maar die liefde moet kunnen werken en moet gebruik kunnen maken van onze mond en tong, van onze handen en voeten en ook van ons gedachtenleven.

Liefde wil werkzaam zijn; liefde wil zich omzetten in daden; liefde wil zich geven aan de ander. In **1 Cor. 4:14** zien wij, hoe dit bij Paulus realiteit was, en hoe hij ook hierin ons tot een voorbeeld geworden is. *“Dit schrijf ik niet om u beschaamd te maken, maar om u als mijn geliefde kinderen terecht te wijzen”*.

De liefde Gods werkte door hem. Dat blijkt ook in **Hand. 20:31** *“Waakt dan en herinnert u, dat ik drie jaren lang nacht en dag niet heb opgehouden ieder afzonderlijk onder tranen terecht te wijzen”*. Dat is de bewogenheid van Jezus; dat is de liefde Gods. Dan kun je wenen met de wenenden in hun ellende. Zoals Jezus dit ook Zelf deed bij het graf van Lazarus. Dan komt ook de heerlijkheid Gods openbaar.

Paulus zegt het nog weer anders in zijn brief aan de Galaten. Wat had hij ook daar een problemen, wat had hij ook onder hen gewerkt en hen vermaand, maar het scheen daarna allemaal wee ineen te storten. Hij hoort dat zij afgeweken zijn en dat zij weer de wet zijn gaan houden. En wat gaat hij doen? Geeft hij het op?

Neen, er staat in **Gal. 4:19** *“mijn kinderen, ter wille van wie ik opnieuw weeën doorsta, totdat Christus in u gestalte verkregen heeft”*. Dit is toch wel wat. Zijn hele doel was zich te geven aan de ander, zo zelfs, dat hij daar opnieuw weeën van doorstaat, dat wil zeggen barensweeën. Hij wil daarvoor lijden. Dat is pas vermanen in de diepste zin.

Zo hebben wij dus met elkaar aan de hand van Gods Woord gezien, dat deze genadegave van het toespreken (in al zijn geledingen) behoort bij het profeteren. De meeste kinderen Gods denken, dat het profeteren alleen maar is: verborgenheden openbaren of toekomstige dingen zeggen. Dat behoort er ook bij, maar profeteren wil zeggen: spreken als een profeet of profetes, zodat wij de mond van de Heer zijn en Hij door ons kan spreken.

Uit de Schrift leren wij, dat het profeteren in de zin van het voorzeggen van toekomstige dingen, niet alle gelovigen is gegeven. En het profeteren in de zin van het openbaren van de geheimenissen Gods is ook niet aan alle gelovigen gegeven. Maar het profeteren, wat stichtend is, in de zin van vermanen, dat is voor allen. Anders zou de Schrift in strijd zijn met zichzelf en dan kan natuurlijk niet.

U vindt dat in **1 Cor. 12:28** *“En God heeft sommigen aangesteld in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten”*. Wij denken aan Agabus, die toekomstige dingen openbaarde; hongersnood en hoe hij ook openbaarde, dat Paulus gebonden zou worden in Jeruzalem en gevangen zou worden. En ook Paulus zelf was een groot profeet, die grote verborgenheden Gods geopenbaard had gekregen. Dat is een bepaalde diens voor sommigen

Wat staat in **1 Cor. 14:1** is voor alle gelovigen: *“Jaagt de liefde na (dat staat voorop) en streeft naar de gaven des Geestes, doch vooral naar het profeteren”*. En dat is niet in strijd met het feit, dat God sommigen tot profeet aanstelt, maar dat is een andere vorm van profeteren.

Hij zegt niet: *“wie profeteert, openbaart de toekomst”*. Dat staat apart. Hiertoe stelt God sommigen aan. Want in **1 Cor. 14:4-5** staat *“Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf, maar wie profeteert, sticht de gemeente. (het is tot stichting, tot opbouw) Ik wilde wel, dat gij allen in tongen spraakt, maar liever nog, dat gij profeteertet. Wie profeteert, is meer dan wie in tongen spreekt, tenzij hij het ook uitlegt, zodat de gemeente stichting ontvangt”*.

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 22-22)

De Heer heeft er een bedoeling mee, dat Hij ons deze dingen openbaart. Hij wil, dat wij allen gaan komen tot dat leven, wat zich kenmerkt als het leven in Jezus, opdat wij de kracht van de naam van Jezus weer gaan kennen; die naam gaan aanroepen en dan zo ook met elkaar kunnen opgroeien.

Zodat er een openheid zal komen en God weer met Zijn Geest kan gaan werken en Hij Zich kan gaan openbaren. Ik geloof, dt als wij hiermee op deze wijze voortgaan in onze Gemeente en ons meer gaan uitstrekken naar wat het Woord zegt, dat ook de andere Geestesgaven steeds meet van zelf in ons midden gaan werken.

Er zijn in onze tijd vele gelovigen, die om allerlei Geestesgaven bidden en deze graag bezitten in de Gemeente, maar zij blijven daarbij vleselijk. Een hoe zouden Geestesgaven kunnen werken, als de kinderen Gods zo vleselijk zijn en de Gemeente zo vleselijk is, als daar scheuringen en zizo is enz. Dat kan niet!

Maar als wij weer onder de tucht van Gods Geest en de tucht van Zijn Woord ons weer stellen, als wij dus geestelijke mensen gaan worden, die gewillig zijn naar Zijn Woord te gaan doen, dan gaat Gods Geest Zich vanzelf openbaren, dan behoeven wij daar niet eens om te bidden en te smeken, want dan gaan die Geestesgaven zich openbaren, want de Heer is Delzelfde.

Hij is de Levende! Amen,
Jezus Zegene u!